

**Pünkösöd ünnepe alkalmából
a Szentlélek gazdag áldását kívánjuk
minden kedves olvasónknak,
hogy hitben megerősödve
együtt tudjuk szolgálni
egyházunk lelki ébredését és megújulását!**

Kisharang
az Aradi Evangélikus-Lutheránus Egyház gyülekezeti lapja

ISSN:

14549735

Kiadja az Aradi
Evangélikus-Lutheránus Egyházközség.
Cím: Str. Blajului nr. 2, Ro-310130 Arad
Adóügyi szám: 4572498
Bank: Unicredit-Tiriac
RO09BACX0000001031024310
Telefon: 0357-402013
Fax: 0357-402020; Mobil: 0788-637000
Megjelent 300 példányban.
Szerkeszti: Tóthpál Renáta
Info: www.kisharang.lutheran.ro

Kisharang

Kisharang

az Aradi Evangélikus-Lutheránus Egyház gyülekezeti lapja

XIV. évf. 2008. Május 11. - PÜNKÖSD - DÍJTALAN

A Május hónap igéje:

**"Imádkozom lélekkel,
de imádkozom értelemmel is."**

1Kor 14,15

2008. május 11.

Igehirdetés Cantate vasárnapján

Keresztény testvéreim! Igaz milyen jó lenne, ha a jövőbe láthatnánk? Akár egy néhány napra, akár egy hosszabb időre. Milyen jó lenne, hogyha tudnánk mi fog történi, mi lesz egy év múlva, mi lesz majd, ha a gyermekek felnőnek, mi lesz ha sikerül kifizetni az adósságokat, mi lesz hogyha a jelenlegi gondokból, bajból kikeveredünk, mi lesz hogyha valamelyik célunkat sikerül elérni... Sok mindenről álmodozunk és szeretnénk, hogyha a jövőbe tudnánk látni.

A mai igénk a Jelenések Könyvéből megmutat nekünk valamit a jövőből. Lehet hogy nem abból a jövőből amelyet mi szeretnénk pontosan látni, hanem egy sokkal távolabbi jövőből. Éppen azért érdekes számunkra, mert megmutat valamit az Örökkévalóságból, azért hogy tudjunk úgy élni, gondolkozni, olyan dolgokat tudjunk fontosnak tartani, vagy kevésbé fontosnak, olyan célokért harcolni, illetve másokat félre tenni. megtudhatnók, hogy akkor majd mi lesz, mi az aminek értéke van, mi az ami felesleges, mi az ami megérdemli a mi szolgálatunkat, vagy amiért egyáltalán élünk ezen a földön.

A mai vasárnapunk alapigéje így hangzik:

“És láttam valami üvegtengerfélét, amely tüzzel volt vegyítve, és láttam azokat, akik legyőzték a fenevadat, annak képmását és nevének számát, amint az üvegtengernél álltak az Isten hárfáival, és énekelték Mózesnek, Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét: „Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a te utaid, népek királya: ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet, hiszen egyedül te vagy szent: mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert nyilvánvalóvá lettek igazságos ítéleteid.” Jel 15, 2-4

Mi az ami megmarad? Mi az aminek értéke van? A mai igénk szerint, János látomása szerint, az éneklés. Az az éneklés ami Isten dicsőségére történik, az az éneklés amely már elkezdődhet itt ezen a földön, ebben az életben. János az égbe néz, minden idők fölé ellát, és azt látja, hogy az emberek éneklék Isten dicsőségét, Isten szeretetét. Ez az ami motiválhat minket is keresztény testvéreim az énekre, hogy az ami az Örökkévalóságban létező valóság, azt kezdjük el már most, azon munkálkodjunk, azért szolgáljunk már most, ebben az életben, ezen a földön.

Állandó heti program:

- *szerdán 16 órától bibliaóra
- *péntek 11 órától angol nyelvóra
- 17 órától konfirmációi előkészítő
- 17 órától gitár óra
- 18 órától ifi bibliakör
- *vasárnap de. 10 órától magyar nyelvű istentisztelet
- *az istentisztelet alatt vasárnapi iskola: bibliai történetek, kézművesség, játékok

Havi program:

- minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztás, az istentisztelet befejezése után agape
- minden második és utolsó vasárnap 9 órától román nyelvű istentisztelet
- minden második és utolsó vasárnap 11.30-tól német nyelvű istentisztelet
- minden 3. vasárnap szlovák nyelvű istentisztelet 14-től
- minden hónap utolsó szerdáján a bibliaóra után presbiteri gyűlés

A lelkeszi hivatal órarendje:

- kedd: 9-13, 14-17
- szerda: 9-13
- csütörtök: 9-13, 14-16
- péntek: 9-13
- szombat: 9-11

Hirdetés! Hirdetés! Hirdetés! Hirdetés! Hirdetés!

Köszönjük mindazok adományait akik 2007-ben a Lutheránus Intézetnek adták adójuk 2%-át.

A tavalyi évre ezen felajánlások összege 367,36 Ron volt. Aki szeretné az idén is ezt megtenni a nyomtatványra a következő adatokat kell feltüntetni legkésőbb május 15-ig:

Denumire: Lutheránus Intézet

Cod de identificare fiscală: 18248654

RO71 BACX 0000 0000 2040 4250

2%-2%-2%-2%-2%-2%-2%-2%-2%-2%-2%-2%-2%

-a Szentlélek kitöltetése a tanítványokra-

Szoktunk énekelni, de elég ritkán tudunk önmagunktól, spontán dicséretet énekelni az Úristennek. Nagyon sokszor énekelünk és elsírjuk a múltunkat, nótákkal emlékezünk régi időkre, és elfelejtjük azt, hogy mi a jelenben élünk, és ebben a pillanatban a jelenünkért vagyunk felelősek, abban hogy miként szólunk, cselekszünk, hogyan énekelünk az Úristen dicsőségének, és főleg elfelejtjük azt, hogy előttünk áll a jövő, és úgy kell arra készülnünk, hogy olyan dolgokkal foglalkozunk, amelyek az örökkévalóságban megmaradnak.

A mai istentiszteletünk témája, erre biztat minket, hogy az örökkévalóságra való készülés legyen az, ami jellemez minket. Úgy szóljunk és cselekedjünk, amiért majd akkor is érdemes lesz és lehetőség lesz énekelni.

Eszembe jut, hogy egy konfliktussal kapcsolatosan valaki nekem azt mondta, amikor szinte választani kellett, hogy na melyik oldalra álljunk vagy álljon, hogy nem az igazság számít hanem az erőviszonyokat kellett megnézni, ki az aki most győzni képes és tud, mert elég nagy háttere van. Vajon azok akik ott énekelnek, azért énekelnek mert valamikor a győzedelmesek oldalán álltak itt a földön? Vagy azért mert az igazság és a jogosság mellett harcoltak akkor is, hogyha itt a földön veszítettek.

Én nagyon szeretnék belenézni abba a kórusba, amely ott fent énekel. Szeretném látni annak a kórusnak a tagjait, mert nem az a fontos, hogy ebben a földi életben mi volt az ő sorsuk, ez csupán egy néhány évtized, ahhoz képest, hogy milyen hosszú az Örökkévalóság, és ebben az örökkévalóságban ők örökké énekelni tudnak.

János tovább néz a mai igénkben, érdekes dolgot mond, úgy kezdi: "és láttam valami üvegtenger félét amely tűzzel volt vegyítve és láttam azokat akik legyőzték a fenevadat, annak képmást és nevének számát, amint az üvegtengernél álltak az Isten hárfáival, és énekeltek." Üvegtenger félét látott, egy olyan világot, amely végtelen, de teljesen átlátszó. Átlátszó minden gondolat, és minden érzés. Nincsenek falak amelyek mögé el lehessen dugni, vagy bújtatni dolgokat, viszont ott volt a tűzzel is, amely megéget, és elpusztít minden igazságtalanságot, minden elnyomást, minden szomorúságot amit valaki okozhat, és mindaz megég ami nem tud megállni az Úristen üvegtengerének a színében. Mindaz elpusztul végérvényesen, mert ez az örökkévalóságnak a képe! És hogy kik vannak ott? Akik harcoltak és végül odafent tudják, hogy legyőzték a fenevadat, annak a képmását, annak a ha-

sonlatosságát, annak a nevének számát. És amint az üvegtengernél álltak és Isten hárfáival énekeltek, azzal a dallal, azzal a csengéssel ami magától az Úr Istentől jön. Két dalt énekeltek, mondja a mai igénk: Mózesnek az Isten a szolgálójának énekét, annak az énekét aki mindenkor minden feltételek között tudott engedelmessé válni és úgy bízni másokat, hogy Istenre hallgassanak ne a múltra, az egyiptomi szolgálásra, szokásokra, hagyományra stb, hanem az Úristenre, és nézzenek előre a Kánaán felé, mert ez az ígéret földje; valamint tudták énekelni a bárány énekét, azt az éneket amely nem a legyőzőké volt, nem azoké akik a keresztre jutatták, hanem az igazaké, amelyek akár áldozatul is eshettek. Énekeltek azt az éneket, amelyet a szenvedő de Isten dicsőségéből új életre feltámadott Jézus Krisztus, mint az igazi bárány, az igazi helyettes áldozat, énekelni tud.

Ezt látta János odafent, amikor átlátott az időközön, átlátott minden valóságban, és ezzel biztat minket akik itt ezen a földön élünk, tele vagyunk mindenféle gondolattal, gonddal, harccal, egosita érdekek sokaságával. Sokszor nem tudjuk, hogy mi a jobb, hallgatni hogy békén hagyjanak? Vagy kimondani az igazságot? Megbújni és megfutamodni, hogy ne legyen problémánk? Vagy pedig szólni mindazt ami Isten ígéjével kapcsolatos, morális és jogos, és Isten előtt is igaz? Ezekben a helyzetekben János azt mondja, hogy nézzetek a mennyei kórusra, nézzétek meg, hogy ott mi történik, mert az az Örökkévaló.

Bizonyára abban a kórusban ott van **Dietrich Bonhoeffer**, aki evangélikus lelkészként ellenállt Hitler politikájának és erőszakának. Nem minden evangélikus lelkész állt ellen, sokan nyugodtan, szépen meghúzódtak, leélték életüket. Ő ellenállt, börtönbe tették, meg is gyilkolták a béke kihirdetése előtt nem is olyan sokkal, azért mert ő képes volt harcolni, ellenállni és szólni azt, ami Isteni igazság. Ő bizonyára tagja ennek a mennyei kórusnak.

Bizonyára ott van **Edith Stein**, aki zsidóként született, híres filozófus volt, végül pedig katolikus apáca lett, és ugyancsak a nacionalisták gyilkosságának áldozatává vált. Életével a Krisztusról tett biznyságot apácaként, mégis egy politikai hatalom meggyilkolta. Az élete itt lehet, hogy sokaknak úgy tűnt, hogy elveszett, de amint apáca korában is tudott énekelni, most is bizonyára ott van a mennyei kórusban és éneklie a Mózes és bárány énekét az Örökkévalóságban.

Ott van valószínűleg **Martin Luther King**, a fekete baptista prédikátor, lelkész, aki Jézusnak a hegybeszédét annyira komolyan vette és megélte, hogy

Júliusi perikópa

Nap	Névnap	Szolgál	Napi ige
1 Kedd	Tihamér, Tibold	Baluz Csilla	Jn 6. 1-15
2 Szerda	Ottó	Bezsei Blanka	Jn 6. 30-35
3 Csütörtök	Kornél, Soma	Farkas László	Apocsel 2. 41a,42-47
4 Péntek	Ulrich	Németh József	Fil 2. 1-4
5 Szombat	Emese, Sarolta		Lk 9. 10-17
6 Szentháromság u. 7. vasárnap	Csaba	pr: Tóthpál B, ep: Hevesi J, ev: Jantó M.	2Móz 16. 2-3, 11-18
7 Hétfő	Apollónia		Zs 48. 2-3a, 9-11
8 Kedd	Elék	Hevesi József	Mt 5. 13-16
9 Szerda	Veronika, Lukrécia	Tóthpál Renáta	Ézs 2. 1-5
10 Csütörtök	Annália	Szakács Margit	Éf 5. 8b-14
11 Péntek	Lili, Nóra	Bezsei Blanka	1Kor 6. 9-14, 18-20
12 Szombat	Izabella, Dalma		Jn 9. 1-7
13 Szentháromság u. 8. vasárnap	Jenő	pr: Tóthpál B, ep: Bárdi J, ev: Bezsei B.	Rm 6. 19-23
14 Hétfő	Órs		Zs 40. 9-12
15 Kedd	Henrik, Roland	Bárdi János	Mt 23. 14-30
16 Szerda	Valter, Zalán	Jantó Margit	Mt 7. 24-27
17 Csütörtök	Elek, Endre	Tóthpál Béla	Fil 3. 7-11(12-14)
18 Péntek	Frigyes	Horváth István	Jer 1. 4-10
19 Szombat	Emília		Mt 13. 44-46
20 Szentháromság u. 9. vasárnap	Illés	pr: Tóthpál B, ep: Németh J, ev: Horváth I.	TPét 4. 7-11
21 Hétfő	Dániel		Zs 74. 1-3, 8-11, 20-21
22 Kedd	Mária-Magdolna	Baluz Csilla	Lk 19. 41-48
23 Szerda	Lenke	Tóthpál Béla	Jn 2. 13-22
24 Csütörtök	Kinga, Krisztina	Farkas László	Rm 11. 25-32
25 Péntek	Jakab, Krisztof	Németh József	Rm 9. 1-5, 31-10(10. 4-ig)
26 Szombat	Anna, Anikó, Hanna		Jer 7. 1-11(12-15)
27 Szentháromság u. 10. vasárnap	Olga	pr: Tóthpál B, ep: Szakács M, ev: Böszörményi M.	2Kor 2. 5. 8-12
28 Hétfő	Szabolcs		Zs 113. 1-8
29 Kedd	Márta, Flóra	Hevesi József	Lk 18. 9-14
30 Szerda	Judit	Tóthpál Renáta	Mt 21. 28-32
31 Csütörtök	Oszkár	Szakács Margit	Éf 2. 4-10

nem tudtak vele mit kezdeni, ki kellett, hogy nyírják. Az élete itt egy szenvedés és harc volt, de baptista lelkészként, énekelni tudta Isten dicsőségét már ezen a földön, akkor is ha érezte, hogy őt el tudják hallgattatni. És most ott van a mennyei kórusban és a többiekkel együtt énekel, mint Mózes, vagy mint a bárány.

Ott lehet **Elizabeth Kaesermann** a fiatal argentin üldözött akit a katonai diktatúra meggyilkoltatott mert harcolt. Egy-egy embert, egy férfit, egy nőt, egy testvért, egy egész csoportot képesek kinyírni, eltörölni, meggyilkolni a hatalmasok, csak azért mert elmondják, amit éreznek, ami után vágnak, hogy mi az ami Istentől jön, igaz, és szolgálat.

Jánosnak a látomása erre a kórusra mutat, arra a kórusra amelyikben ilyenek énekelnek, és szól mifelénk is cantate vasárnapján a felhívás, hogy tanuljunk meg énekelni új éneket Isten dicsőségére, hogy lehessünk mi is tagjai a mennyei kórusnak.

Nem földi számítások szerinti indulókat, himnuszokat, rendszereknek, pártoknak, vezéreknek az elképzeléseit kell behódolóan énekelnünk, hanem olyan éneket, amely Istennek tetsző akkor is, hogyha ez sokakat bosszant itt a földön.

Ők ott éneklék a báránynak az énekét, az áldozatnak az énekét. Lehet, hogy az ő életük is itt áldozat volt, de egészen bizonyos, hogy ők énekelni tudnak.

Mi az amit énekelnek? Így szól az ige, így szól az ének: nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úristen, igazságosak és igazak a te utaid, népek királya, ki ne félne téged, Urunk és ki ne dicsőítene a te nevedet? Hiszen egyedül te vagy szent, mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert nyilvánvalóvá lettek, igazságos ítéleteid.

Egyszer minden nyilvánvalóvá lesz. Lehet, hogy nem a mi életünkben, lehet hogy nem minékünk, de egyszer az igazságos ítélete Istennek megjelenik, ha nem is a mi földi életünkben, nem úgy, hogy mi itt megláthassuk. De nekünk csakis az lehet fontos, hogy ne csupán most tudjunk énekelni, hanem benne legyünk ebben a mennyei kórusban, az örökkévalóságban, amelyet János lát, és megláttat velünk a Szentírás sorain keresztül.

Általa Isten maga szólít meg minket, hogy úgy éljünk, úgy gondolkozzunk, szóljunk és cselekedjünk, hogy ne mulasszuk el a lehetőségeket, hogy tagjai lehessünk az ő mennyei kórusnak. gyertek testvérem, már most, a mai naptól kezdve énekeljünk az Úrnak új éneket! Ámen.

Tóthpál Béla

2008. május 11.

Júniusi perikópa

Nap	Névnap	Szolgálat	Napi ige
1	Szentháromság u. 2. vasárnap	Tünde	1Kor 9. 16-23
2	Hétfő	Annamária, Kámen	Zs 103. 1-8; 8-13
3	Kedd	Kedocsa	Lk 15. 1-7; 8-10
4	Szerda	Illdó, Bulcsi	Lk 15. 1-3; 11b-32
5	Csütörtök	Fáthné Ferdinánd	1Tim 1. 12-17
6	Péntek	Norbért	1Jn 1. 5-2; 6
7	Sombathétfő	Róbert	Lk 19. 1-10
8	Szentháromság u. 3. vasárnap	Medárd	Ez 18. 1-4; 21-24; 30-32
9	Hétfő	Félik	Zs 42; 2-12
10	Kedd	Márgit, Gréta	Lk 6. 36-42
11	Szerda	Barnabás, Barna	1Móz 50. 15-21
12	Csütörtök	Vitég, Vilgó	Rm 14. 10-13
13	Péntek	Antal, Tóbiás, Anett	1Pét 3. 8-15a(15b-17)
14	Sombathétfő	Vazul	Jn 8. 3-11
15	Szentháromság u. 4. vasárnap	Jólan	Rm 12. 17-21
16	Hétfő	Juzszi	Zs 73. 14; 23-26; 28
17	Kedd	Laura	Lk 5. 1-11
18	Szerda	Arnold, Levente	Jn 1. 35-42
19	Csütörtök	Gátrás	1Kor 1. 18-25
20	Péntek	Illés, Ráfael	1Móz 12. 1-4a
21	Sombathétfő	Alajos	Lk 14. 25-33
22	Szentháromság u. 5. vasárnap	Paulina	2Tessz 3. 1-5
23	Hétfő	Zoltán	Zs 139. 1-16; 23-24
24	Kedd	Éván	Mt 28. 16-20
25	Szerda	Vilmos	5Móz 7. 6-12
26	Csütörtök	János	Rm 6. 3-8(9-11)
27	Péntek	László	Apcsel 8. 26-39
28	Sombathétfő	Levente	És 43. 1-7
29	Szentháromság u. 6. vasárnap	Péter, Pál	1Pét 2. 2-10
30	Hétfő	Pál	Zs 107. 1-9

Kisharang

Imádság Rogate vasárnapjára

Urunk Istenünk ! Hallgasd meg könyörgésünket, amikor mindannyiunkért imádkozunk.

Munkáld bennünk az igyekezetet, a tiszta életre, hogy ne a világi értékekhez és saját vágyainkhoz igazodjunk, hanem a te szent igédhez.

Segíts, hogy tisztességben éljünk, hogy ne legyünk önzők és ne helyezzük saját érdekeinket mások elé.

Emlékeztess arra is, hogy a testünk a Te lelked temploma, hogy hitünk valóban Krisztusban való hit legyen.

Könyörgünk a vasárnapokért, az ünnep napokért, amikor igédet a gyülekezetben hallgatjuk és együtt dicsérünk Téged. Alkalom az arra is, hogy hálás szívvel tudjunk neked köszönetet mondani, ajándékaidért, segítségédért, gyülekezetünk tagjaiért, a gyülekezetben szolgáló lelkészekért, felügyelőkéért, a presbiterekért, az egyházmegyék, egyházkerületek s az ország felelős vezetőiért, hogy igéd szerint végezzék hivatásukat a Te dicsőségedre és mindannyiunk épülésére. Hallgasd meg könyörgésünket amikor országunkért, népünkért, nemzetünkért imádkozunk.

Könyörgünk az Édesanyákért, akik aggódó szeretettel nevelik, kísérik gyermekeik sorsát pici koruktól, felnőtt korukig, sőt azon túl is.

Segítsd a pedagógusokat, a szülőket és mindazokat akikre gyermekek és fiatalok nevelését bíztad, hogy felelősséggel cselekedjenek, hitelesen szóljanak és javukra vállalják munkálkodásukat.

Kísérd figyelemmel azokat is, akik nehéz körülmények között élnek, a társadalom peremére szorultakat, a kicsinyeket, gyengéket, hátrányos helyzetűeket, és vigasztald a beteget, gyászolókat.

Áldó szereteted kísérje a megbékülni óhajtó embereket, nemzettől, vallástól függetlenül.

Könyörgünk azon testvérekért is kik hirtelen felindulásukba valamilyen oknál fogva megbántották egymást. Kérünk adj nekik megbocsátó, megbánó, szerető szívet.

Urunk Istenünk könyörgünk hát hozzád, hogy a továbbiakban is légy velünk, áldj meg minket és bocsásd meg a bűneinket a Te egyszülött fiad Jézus Krisztus nevében. **Ámen!**

Hevesi József

7. Esperességi átiratra a presbitérium javasolt válasza: megismételjük javaslatunkat, hogy jöjjenek el tárgyalni, mutassanak rá mindazokra az igaztalanságokra, amelyeket vissza kell vonni, mi pedig az igazságért való szolgálatunkat rábízuk egy egyesületre, addig a határozatainkat nem vonjuk vissza.

A közgyűlés egy tartózkodással megszavazza a presbitérium előterjesztését.

8. A presbitérium javaslata, hogy a gyűléseket nyílt napirenddel indítsuk, bárki javasolhaton napirendi pontot. Illetve, hogy a jegyzőkönyvek helyben készüljenek a félreértések elkerülése végett.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadja a javaslatot.

9. A presbitéri gyűléseken a jelenlét sokszor nem éri el az 50%. Mindazok akik akartak részt vehettek a presbitériumban, de mégis vannak sokan akik nem járnak gyűlésekre. Tisztelettel kérdezzük, hogyha van olyan aki nem tud jönni a gyűlésekre lemondhat, annak érdekében, hogy a szavazóképességet ne befolyásolja a távolmaradásuk. Mivel nincsenek jelen, levélben lemondhatnak, de maradjanak pótpresbiterek. A presbitérium foglalkozzon ezzel a kérdéssel és istentiszteleten kihirdetjük az eredményt. A közgyűlés egyhangúlag elfogadja a javaslatot.

10. A megyétől kapunk egy kongruát amire alkalmaznunk kell egy személyt. Az alkalmazást a közgyűlés kell kimondja, de a személlyel kapcsolatos kérdéssel bízzák meg a vezetőséget, a munkaszerződés megkötésével. A közgyűlés egyhangúlag elfogadja a javaslatot.

11. Különfélék:

- a presbitérium néma felállással adózik Szabó Gerhard elhunyt presbitériumunk emlékének.

- Horváth István fájjalja, hogy milyen kevesen vettek részt a mai gyűlésen.

12. Egyéb kérdést nem vetődött fel, a Horváth István felügyelő megköszöni a jelenlétet és bezárja a gyűlést.

A lelkész záró imádságot mond, majd a gyülekezet eléneklí a 188 ének első két versét.

Erős vár a mi Istenünk!

Aláírják: Tóthpál Béla lelkész, Horváth István felügyelő, Tóthpál Renáta jegyző, Németh József hitelesítő, Farkas László hitelesítő.

goznak a téli hónapokban(amikor a tetőn nem lehet dolgozni).

A Dorel Sibii utcai lakrészt novemberben sikerült eladni. A kapott pénzt ingatlan vásárlásra fordítottuk.

A presbitérium javaslatára és a közgyűlés határozata értelmében Dombegyházon vásároltunk két házat. Egy harmadik házat még nem tudtunk átíratni, mert a tulajdonosoknak tisztázniuk kell néhány problémát, de az előleget ott is letettük.

A kapott pénzből még néhány telek megvásárlása is lehetséges lesz, amelyek hamarosan a tulajdonunkba kerülnek. A három telek előlege szintén le van téve.

A berzovai tanya körül a nyáron letakarítottuk a bokrokat és lekaszáltuk a fűvet. Ott még hátra van a gyümölcsfák metszése, amelyet a tavasszal el kell végeznünk. Fontos volna ha valakit találnánk, aki hajlandó volna felköltözni a tanyára, mert a tavalyi év folyamán betörték az épületbe, elég nagy anyagi kárt okozva.

2007 egy mozgalmas év volt sok megvalósítással, reméljük, hogy a 2008-as évi gondnoki beszámoló még több megvalósítást fog tartalmazni.

Erős vár a mi Istenünk!

Németh József gondnok

Horváth István felügyelő megkérdezi, hogy van-e hozzászólás a gondnoki jelentéshez? Horváth István felügyelő megköszöni a szlovák gyülekezetnek az anyagi hozzájárulásait is.

Tóthpál Béla elmondja, hogy a mai napig végül is 4 telket sikerült még megvenni az egyház számára, amelyek értéke már megduplázódott.

Tóthpál Béla kéri, hogy mindazokat akik szeretnének valamit megvalósítani, bátran fogalmazzák meg és mondják meg mire van szükség a megvalósításhoz, hogy minél több alkalmunk legyen.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadja a gondnoki jelentést.

5. A presbitérium javaslatára a gyülekezeti munkatársi szolgálatra megbízzuk: Horváth István, Németh József, Bárdi János, Farkas László és Hevesi József testvéreket. A névsort kiegészítjük azokkal, akik részt vesznek a Magyarországi Evangélikus Egyház által szervezett gyülekezeti munkatársképző tanfolyamon, tehát a fentiek közül: Németh József, Bárdi János és Farkas László, továbbá: Jantó Margit, Tóthpál Renáta, Balizs Csilla, Ciutina Otília, Bezsnei Blanka, Szakács Margit. A presbitériumot megbízzuk a határozat jogerőre emelésére. A közgyűlés egyhangúlag elfogadja a megnevezett személyek szolgálatra való megbízását.

6. A szabály azt írja elő, hogy a javadalmakat a közgyűlésnek kell meghatároznia, de ezt már 2005 óta elmulasztottuk. Az akkoriban megszavazott javadalmak, idővel nagyobbak lettek, főleg azért mert a minimál bér emelkedett. Ennek érdekében a javadalmazást a következő képen határozza el a közgyűlés: titkárság, munkatársak: 1x-2x minimál bér, adminisztrációs tevékenységek: 2x-3x minimálbér, lelkészek: 3x4x minimálbér. A tudományos címek, vezetőségi illetékek, nyelvvizsgák, esetleges más érdemek: törvényes kategóriák és régiség elismerhetőek a presbitérium által. Így azt kívánjuk, hogy könnyebb legyen a könyvelőség számára követni az infláció és törvények által megszabott változásokat. Tóthpál Béla lelkész megkérdezi, hogy a közgyűlés elfogadja-e a javaslatot. A közgyűlés egyhangúlag elfogadja a javaslatot a javadalmakat illetően.

Pünkösöd igei üzenete:

„Nincs tehát most már semmiféle kárhozható ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak, mivel az élet Lélekének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől. Amire ugyanis képtelen volt a törvény, mert erőtlén volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor a bűn miatt tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és kárhozatra ítélte a bűnt a testben, hogy a törvény követelése teljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint. Mert akik test szerint élnek, a test dolgaival törődnek, akik pedig Lélek szerint, a Lélek dolgaival. A test

törekvése halál, a Lélek törekvése pedig élet és békesség, minthogy a test törekvése ellenségeskedés Istennel, mert az Isten törvényének nem veti alá magát, és nem is tudja magát alávetni. Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. Ti azonban nem test szerint éltek, hanem Lélek szerint, ha Isten Lelke lakik bennetek. De akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé. Ha pedig Krisztus bennetek van, bár a test a bűn miatt halott, a Lélek életet ad az igazság által. Ha pedig annak Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halottak közül, akkor az, aki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halottak közül, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Lelke által.” **Rm 8, 1-11**

Imádság Pünkösöd ünnepére

Uram! Pünkösdkor nagyon látjuk, mennyire gyengék vagyunk. Szegény a fantáziánk. Nincs ötletünk. Csak szokásokat erőltetünk és tőlünk idegen szavakat morzsolunk. Adj nekünk szabadulást a régi terhek alól! Adj nekünk ébredést álomból és fásultságból! Adj nekünk tartalmat és mai kérdésekre adott feleletet! Mozgass meg minket, mert mi már csak egy helyben topogunk, állunk és várunk.... Kiégett küldötteid vagyunk, üresek. Tölts fel minket ma erőddel, adj megragadó szavakat! Segíts levetni a forma kényszerét, a keretek rabságát és az önigazság ólomsúlyát! Engedd, hogy úgy induljunk szolgálatunkba a mai napon, hogy hálát adjunk neked, amiért meghallgatsz és megszabadítasz minket.

Szentlélek Isten!

Pünkösdkor nevelj minket meghallgatásra és türelemre.

Pünkösdkor ébressz föl minket elszakadásra és rátalálásra.

Pünkösdkor állítsd helyére életünket, hogy másokat is segítő küldöttek lehessünk.

Tanács és bátorság

őrzés és vigasztalás

meglátás és felsegítés

vezetés és hazatalálás

legyenek a mi pünkösdi kincseink és a te ajándékaid,

Szentlélek Úristen! **Ámen!**

Kisharang

forrás: Visszhang

kel való tárgyalásban valósulna meg, hanem a gyülekezeti tagokkal való találkozásban, több igetanulmányozásban és közös imádságban, éneklésben, tanulmányokban, konferenciák és találkozók megszervezésében és sokakan való részvételben. Tóthpál Béla Horváth István felügyelő megkérdezi, hogy van-e hozzászólás a lelkeszi jelentéshez?

Szöts Lajos hozzászólásában az összetartozás és jó együttműködés kérdését fejti ki.

Czabai Ilona álma az lenne, hogy a templomunk fűtve legyen.

Bárdi János szerint először a védőablakokat kéne feltenni és azután a javítást. Tóthpál Béla elmondja, hogy most az engedélyekért küszködünk, mert műemléképület.

Ciutina Ottília megköszöni, hogy már 12 éve van szlovák nyelvű istentisztelet. Tóthpál Béla kiemeli, hogy Ciutina Ottilia áldásos munkájának is köszönhető ez és nagyon örül, hogy azokon az alkalmakon, amikor nem tud jönni a szlovák lelkesz, megtartja az istentiszteletet. Nagyon örülne, ha a román és magyar istentiszteleteken is lenne hasonló szolgálat.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadja a lelkeszi jelentést.

Németh József gondnok felolvassa jelentését a 2007-es esztendőről:

Jelentés az egyházi javak helyzetéről a 2007-es évben

A 2007 es évre eltervezettekől sajnos nem mindent tudtunk megvalósítani, többnyire objektív okok miatt.

Szerettük volna megkezdeni a vitráliák javítását a templomban, árajánlatot is kaptunk egy budapesti cégtől.

Látva az ajánlatot rájöttünk, hogy az önkormányzat által a 2007-es évre megszavazott összeg (20000lej) nem elég még egy vitrália megjavítására sem. Ezen ajánlat szerint egy vitrália megjavítása mintegy 9-10000 euróra rúg.

Jelenleg tárgyalunk egy másik céggel, amelyik marosvásárhelyi székhellyel rendelkezik. Reméljük hogy az ő ajánlatuk kedvezőbb lesz.

A tavasz eljöttével a húsvéti ünnepeket már a templomban tartottuk meg, amely alkalomból új futószőnyeget vásároltunk a templomba, kicserélve a régi és kopott szőnyeget.

A harang és az óra automatizálását is megjavítottuk egy szakember segítségével.

A Luther palota tetőzetének felújítása folytatódott, a tetőt mintegy 75%-ban befejeztük. Az elvégzett munka értéke mintegy 93.600 lej.

Az önkormányzat által megszavazott 20000 lejt(amelyet nem használtunk fel a vitráliák javítására) az önkormányzat engedélyével tetőablakok vásárlására fordítottuk, biztosítva ezzel a szükséges ablakok nagy részét. Reméljük, hogy a tetőfelújítást befejezzük a 2008-as évben és hozzákezdhetünk a tetőtér beépítéséhez, ami egy nagyon nehéz és költséges fázis lesz.

Az imaterembe padlószőnyeget vásároltunk és leparkettáztuk a pódiumot, biztosítva ezzel egy kellemes környezetet a különböző rendezvények lebonyolításához.

A pincében sikerült a távfűtési csövek elköltöztetése, szabaddá téve így egy kb. 16-20 nm-es helyiséget amelyet az építkezési engedélyek megszerzése után bérbé lehet adni.

A Marasesti utcai ház egyik földszinti lakrészét kiadtuk. A gázbevezetést is elindítottuk. Felszereltük a fűtőtesteket a 2-es lakrészben. Jelenleg az engedélyek megszerzéséig jutotunk. Kifizettük a szomszédoknak az utcai vezeték költségének ránk eső részét.

Ugyanott a pince felújítása is folyamatban van. A Confirma cég alkalmazottai ott dol-

szolgálatában kell hogy álljon és mindent csakis a Luther és Kálvin által megfogalmazott keresztény szabadságban akarunk megélni.

Ebben a szellemben köszönhetjük, hogy megindult gyülekezetünkben az igeszolgálat, az istentiszteleteken a gyülekezeti tagoknak nagyimádságban való részvétele, a presbiterek és önkéntesek családlátogatása és missziói szolgálata és nem utolsósorban a gyülekezeti munkatársképzések és az azon való részvétel. Nagy örömmel köszöntöm mindazokat, akik elindultak azon az úton, hogy ne egyháztagok, hanem tanítványok legyenek, akik bibliaolvasó, arról bizonyoságot tevő, és Krisztusnak engedelmeskedő szolgálatra léptek. Göröngyös út ez, amelybe a sátán különböző megjelenései gátolják, nehezítik a szolgálatot, de nem lehetünk a meghátrálás emberei, mert Krisztus kötelez minket.

3. Gazdasági, vagyoni kérdések

Gazdaságilag az elmúlt tizenöt év sok eredményt, de ugyanakkor sok feladatot állított elénk. Lehetőség nyílt arra, hogy önállóan, gazdasági egységeken keresztül gazdálkodjunk, de reánk szakadtak a rossz állapotban levő ingatlanok, azoknak a javítási gondjai. Még jó néhány esztendőre van szükség ahhoz, hogy a nagy javítások befejeződjenek, és ne várakozzon újabb megoldandó javítási költség.

Mint minden protestáns egyháznak az egyik legnagyobb gondunk maga a templom. Ha gazdaságilag nézzük, csupán történelmi érték és nagy kiadás. De gyülekezeti, lelki szempontból is megállapíthatjuk, hogy családiasabb, keresztényebb és hőmérsékletben melegebb minden imateremben töltött alkalom. A gond a templom javításával és fenntartásával van, amely már jelenleg nagy költségeket igényel a vitríliák javítása, hőszigetelés és fűtés megoldása végett, és hamarosan eltelik az idő és bekövetkezhet a nagyjavítás. A költségek sokszázezer euróra rúgnak, az évi kihasználását pedig órákban mérjük, főleg ha azt is figyelembe vesszük, hogy télen zárva tartjuk. Emellett parányi az az odafigyelés és áldozat, amit misszióra, evangelizációra, diakóniára fordítunk, habár az aradi gyülekezet ezekben bizony az élen jár. Mindezt csupán tényrögzítésként mondtam el, mert ezen változtatni egyelőre nem tudunk, csak sajnálatos, hogy a gazdasági és energiaráfordítás sokkal több az épületek javára, mint a hívek megcélzására.

4. Jövőt álmodunk

Mindenki álmodik, én is álmodom. Álmodom egy olyan egyházat, ahol a gyülekezetek önállóak, önszerveződők, és mindazok a szervek, amelyeket létrehozunk, a gyülekezetek érdekeit szolgálják. Megkaptam a püspök elmúlt évi utazásairól szóló kimutatást. Elgondoltam magamban, mennyi út, mennyi fáradság, mennyi pénz, mennyi intézkedés, és mindez miért? Mivel lett nekünk, itt Aradon jobb?

Álmodok olyan tanítványi körből álló gyülekezetből, amelynek tagjai istentiszteleti, bibliaórai, missziói és diakóniai szolgálata természetes és örömteljes legyen. Nem az tesz büszkévé, ha senki sem mer megszólalni a templomban, hanem ha én ritkábban jutok szóhoz. Ha nem azzal kellene büszkélkednem, hogy hányszor szolgáltam egy évben, hanem hogy szolgálatom következtében mások hányszor szolgáltak. É úgy látom, hogy itt, Aradon elindultunk ezen az úton.

Álmodom egy olyan ügyintézésről, amelyben a lelkipásztor meg legyen teljesen szabadítva mindennemű adminisztrációtól. Lelkipásztori munkám ne számítógép mögött, szerződések megkötésével, javítások megszervezésével, ügyvédekkel és hivatalos szervek-

Hevesi József: Örökké őrizem...

Imára kulcsolom két kezem, ha
olykor, egykor, szelíd halk szavú
Édesanyámra emlékezem.
Napjait munkával tengette, de
imával is és hálaadással,
szívében határtalan szeretettel
anyai jósággal
levelünket várta sokszor, bátyámét
s enyémet, hogy bátorítást, vigaszt nyerjen egyedüllétében.

Nem panaszkodott, nem sírt de
lelke sokszor sajgott bánatosan, epedően,
szelíden, kérően mégis ha intett, mindig csak a szépre, a jóra tanított
bennünket.

Ha Bibliából idézett, sokszor
hangoztatta: törekedj fiam igazságra,
hitre, szeretetre, szelídségre, mert
arcod ha fénylik a tükörben,
ott lelked képe is látható, kerüld
hát a rosszat életedben, mert
jutalmat, díjat csak az nyerhet aki jó!

Ma már, üres a kis szoba,
ajtaja is zárva, nincs ki gyermekeit,
unokáit szívrepesve haza várja.
Pedig ha haza érkeztem és elébe
léptem, tekintetével körül járt, nézegetett félve.
Leste gondolatom, mit adjon ebédre?
Puha kenyeret szelt, majd tiszta
abroszt terített, arra tálalta s kínálta az ételt.
Kancsóba friss vizet öntött, mellette
vázába néhány szál virágot helyezett.

És a harangok zengtek-zúgtak lágyan,
hívogató szavuk, szellő hozta
Édesanyám hajlékába.

S amíg csomagoltam, hogy útra keljek, csendesen, szomorúan nézte, minden mozdulatom könnyesen kísérte. Szolgálatom hívott, nem tehettem másként, búcsúznom kellett. Mikor kikísért a kiskapuig, reszkető karokkal amikor átölelt, tudtam, hogy befelé könnyezik, kötője sarkával rejteni próbálta sírós szemeit.

Imádsága mint védő bástya ölelte körül életemet, azután ő is útra kelt, elment.

De megígérhetem Édesanyám, az emléked, a "Te Drága Emléked" örökké őrizni fogom, soha soha nem feledem.

Varga János: Egy dal szüleim emlékére - Méltó nagy szeretet -

Méltó nagy szeretet drága jó szülőknek,
Ők adták a reményt, örömet, életünket.
Áradó kincs az ő szívükből a szeretet
Hűséggel áldoztak értünk sok éveket.

Szeretve, féltve várt és nevelt jó Anyám
Emléke megmarad örök életemben.
Hálásan köszönök minden jót Istennek
Oly nagy hű szeretet amit ő értem tett.

**Az Úr áldja meg
az édesanyákat!**

emelésével, hanem minden erejükből megátolták, mert úgy látszik, hogy nem ismerték, vagy nem akarták felismerni a gyülekezet belső szervező törekvéseit, és fenyegetésnek tekintették, ha aradiak is jelen lehetnek kerületi presbitériumban vagy pedig a zsinatban, mert komoly ellenszegülésbe ütköznének a listás választások, utólagosan megírt és átitrt jegyzőkönyvek, diktatórikus és hierarchikus domináció gyakorlásában.

Hogy ezután mi következett, azt már mindenki ismeri, nem akarom tovább taglalni.

2. Keresztény lelki gyakorlat

Ilyen jogi, morális, hierarchikus keretek között mi próbálunk hitvallóak lenni, misszionálni, egyházi életet megélni, egyszóval keresztényeknek lenni. Kicsit nehéz megmagyarázni valakinek, hogy miért jobb a mi egyházunk, mint egy másik. Mert ha el kellene mondanunk, hogy nálunk azt a gyakorlatot követik, hogy hiába szól valaki, szavait nem vesszük jegyzőkönyvbe, reklamálni csak lefele lehet, felfele sohasem, világos, hogy az ígéreteket és szóbeli elismeréseket a vezetőség megmásíthatja, nem az a fontos, hogy mi történik lelkileg, csak mindenki fizessen szépen, akkor nem tudom, hogy ki az, aki betérne a mi egyházunkba, vagy ki az, aki őszintén, hitélet megéléséért, egyházi életért itt marad.

És mégis ezt kell csinálnunk, annak reményében, hogy eljön majd az idő, amikor az az intézmény, amelyen most egybegyűltünk egykor majd Klaus Douglas megfogalmazása szerint is egyház lesz, amelyben az egyház a gyülekezetek szövetsége, nem pedig gyülekezetek fölött álló hatalom.

De azt is tudnunk kell, hogy a kereszténység talán akkor volt a legmélyebb érzelmű és legmagasabb szintű, amikor elnyomás alatt működött, és nem felső irányítás, hanem alulról való szerveződésben élt. Az igaz, hogy a közegyházi vezetés nagyon megszorít bennünket és sokszor elveszi egyházi életünknek és szolgálatunknak az értelmét, de éppen ebben a helyzetben van szükség arra, hogy megmutassuk, hogy mit jelent számunkra kereszténynek, azaz krisztuskövetőnek lenni.

Megmutathatjuk, hogy mi minden felszólalást jegyzőkönyvbe veszünk, azt is, ami úgymond a vezetőségnek nem tetszik. Kérem nézzék meg régebbi jegyzőkönyveket, amikor engem személyesen is a többség leszavazott bizonyos kérdésekben és én akkor megköszöntem a presbitereknek, hogy van önálló gondolkodásuk és akaratauk és nem bábuk az egyházban. És megmutathatjuk a világnak, hogy nálunk nem felső utasításra érkeznek a megszavazni kötelező listák, hanem bárki javasolhat, vagy jelentkezhethet és az titkos szavazással egyénileg megválasztható. Megmutathatjuk a világnak, hogy nem olyan idős és beteg választottakra van szükségünk, akik sosem jönnek el gyűlésre és akik ha eljönnek rábólogatnak mindarra, amit az istenség képviselésében csalatkozhatatlanul kikövetel egy felsőbb egyházi hatóság, sem pedig olyan fiatal, függő személyekre, akik javadalma, életformája attól függ, miként szavaznak, hanem igazi lelkiismereti szabadságot biztosítunk.

Emellett gyakorlatba ültetjük mindazt, amiért reformátoraink harcoltak: az ige mindenkié, és csakis az keresztény, aki misszionál, csak az tanítvány, aki az ígéről bizonyosságot tesz. Mi nem fizető egyháztagokból álló egyházat, hanem bizonyágtévő, misszionáló tanítványokból álló gyülekezet akarunk lenni. Nálunk a funkciók nem egy cím, hanem szolgálatok és feladatok. Határozó és döntő erő csakis a közgyűlés, mindenki más ennek a

JEGYZŐKÖNYV

amelyet felvettünk **2008. március 2-án** az Aradi Evangélikus-Lutheránus Egyházközség imatermében megtartott **közgyűlésen**.

Napirend:

1. Megnyitás, számbavétel, hitelesítők megválasztása.
2. Az előző közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása.
3. Meghirdetett napirend ismertetése, esetleges módosítás.
4. Jelentések 2007-ről (kazuáliák, pénzügyi jelentések, tervezet 2008-ra, szolgálati jelentések)
5. Gyülekezeti munkatársak szolgálatra való megbízása.
6. Javadalmak.
7. Esperességi átiratok megválaszolása.
8. A gyűlések nyílt napirenddel való indítása és a jegyzőkönyvek azonnali elkészítése.
9. A gyűléseken nem megjelenő presbiterek kérdése.
10. Alkalmazás.
11. Különfélék, javaslatok.
12. A gyűlés bezárása.

1. Horváth István felügyelő megnyitja a gyűlést, köszönti a résztvevőket. Számbavétel megtörtént, jelen van: 31 személy. Megválasztott hitelesítők: Farkas László és Németh József.

2. Tóthpál Béla lelkész felolvassa az előző közgyűlés jegyzőkönyvét, hozzászólás, kiegészítés nincs, a közgyűlés egyhangúlag elfogadja a jegyzőkönyvet.

3. Tóthpál Béla lelkész felolvassa a meghirdetett napirendet, hozzászólás, bővítés nincs, a közgyűlés egyhangúlag elfogadja a napirendet.

4. A presbitérium a közgyűlés elé terjeszti a jelentéseket (kazuáliák, pénzügyi jelentések, tervezet 2008-ra, szolgálati jelentések), amely kiosztásra került az elmúlt vasárnapon, ma is kézben tarthatják a közgyűlés résztvevői, a 2008. febr. 24-i Kisharangban megjelentek. Tóthpál Béla lelkész bemutatja a jelentéseket, a közgyűlés tagjai a Kisharangból nyomköveti az adatokat. A közgyűlés egyhangúlag elfogadja a jelentéseket és a pénzügyi tervezet 2008-ra.

Tóthpál Béla felolvassa jelentését a 2007-es esztendőről:

1. Az egyházközség morális helyzete az egyházban Gyülekezetünk legnagyobb morális-jogi válsága éppen amiatt az egyházpolitikai elv miatt adódott, miszerint az egyház magának autonómiát követel, de ezt a gyülekezeteitől megtagadja. A belső misszió és élet megszervezése, valamint a képviselőlet biztosítása érdekében folytatott hiábavaló tárgyalások és falcs ígérek után közgyűlésünk első ízben úgy döntött, hogy kiválunk a Kolozsvári Evangélikus Egyházmegyéből és önálló egyházmegyét alapítunk Szentháromság Evangélikus Egyházmegye néven. Kerületünk elnökségi tagjának levele elismeri, hogy ez a döntés jogos, de nem foglalkoztak annak jogerőre

Aradi híres emberek Szűcs Sándor 1934-2008

-Szentendrei út-

tés körül forgott, hatéves korában már menekült státusban van az egész családdal, de a háború vége visszahozza. És hamar munkába áll. Mert nagyon jó keze fogása van és remek technikai érzéke, vasmunkás lesz, esztergályos, de a ceruza, ecset szintén állandó szerszámai között van. Ahogy egy csepp szabadidőhöz jut, már rajzol, fest, de olvas is. Híres festők életét, sok verset, és még több művészet-történetet. Képi magát, mert csak így tudja megtalálni a gondolatait, olvas, fest, rajzol. És a gyárban, üzemben végzi a napi robotot, de ott is állandóan tanul. "Öreg szakiktól loptam a mesterséget", mesélte nemegyszer, mert elárulni nem akarták, én megnéztem, szinte kinéztem a szemem, hogyan alkalmazzák ezt, vagy azt a fogást.

És kipróbáltam, először nem sikerült, aztán jobban ment, végül észrevették, hogy jobban csinálom mint ők. Valóban jobban csinálta, mert a legkényesebb precíziós munkákat bízták rá. És közben ahogy egy kis lélegzethez jutott már a rajztanfolyamon volt, ahol olyan avatott művészek tanították mint Sós István és Hajós Imre. Közben megnősült, egy lánya lett a házasságból, akit nagyon szeretett, sétálgatott vele az őszi avaron, magyarázta a színeket. És unoka is lett aki örökölte rajzkészségét.

A hetvenes években jelentkezett először nyilvánosság előtt a Tóth

-Menekülés az életből-

-A mester és a tanítványai-

szemek és körben bizonytalan fényhomály. Egy másik képen öreg hagymaúrus parasztember profilja, sűrű haj, szürkés szakáll, s a tekintet megint a festő rejtőzködő vonásait takarja.

Tájékepeit sem a nyugalom, s problémamentesség jellemzi. Ha a fák hajladoznak is a szélben, s a fű is vidáman zöldell, fenn a magasban csak az ő rajzaira, festményeire jellemző felhők tornyosulnak, szinte kihatnak a tehertől amit hordozniuk kell, haragosak és szilajok és a táj mégis egy piciny sugarat bátorítónak küld előre a sehol sem látható nap.

Szűcs Sándor művészete nagyon is realista művészet, nem keresi a formát, nem keresi a színeket, a forma találja meg őt, a színek keresik meg mesterüket, hogy hasznára lehessenek.

Sokat dolgozott az utóbbi évtizedekben könyvgrafikával, illusztrációkkal. Legjobb barátja, Manga István, verseit illusztrálta Fecskés kiadásban, Kenyeres Pál két verseskötetének hangulatát kísérik rajzai. A Kölcsey Egyesület három antológiájához készített rajzokat, Ficzy Dénes könyveiben emlékszik a régi aradi házakra, úgy kombinálja a különböző házrészeket mint Krúdy Szinbádja a történeteket.

Több könyvemnek tervezett fedőlapot, egyet illusztrált is, épp azt amelyik a kora Árpád korban játszódó eseményeket mutat be, és a napokban megjelent Mesélő aradi házak, negyvenöt remekbesikerült illusztrációja is az ő munkáját dicséri. Sajnos ez volt az utolsó közös dolgunk. Még kezébe vehette a könyvet amelynek a borítólapjára egy régi kapu régi kilincset rajzolta, de a

- püspöki áldás -

hogyan énekelni fogunk valahol az istentisztelet alatt, az csak a végére alakult ki, de akkor mindenki énekelt. Így is felemelő volt. Ami kimaradt a beszámolómból (többek között) az a sok éneklés volt. Nemhiába mondják, hogy énekes gyülekezetek vagyunk, mert ez így igaz. A mi dalaink mindegyike szebbnél szebb és mindannyi imádság az Úr felé. Énekeltünk minden előadás elején, végén, szünetek előtt és után. Az csodálatos volt, hogy 70-80 tagú kórusként hogyan szóltak a dalok.

Ebéd és Szabik Imre püspök úr úti áldása után kellett volna már indulni hazafelé, de senkinek nem akaródzott. Csak ültünk és beszélgettünk. Nekem külön örömöm volt, hogy megérkezett a pesti fiam és családja, úgyhogy az utolsó 15 percemet Piliscsában velük együtt is tölthettem. Amikor már az udvaron gyülekeztünk, ki-ki a maga kocsija körül, még akkor sem igen siettünk. Nehéz volt az elválás, de mindannyian bizonygattuk, hogy novemberben újból találkozunk ugyanott. A hazavezető útról nem sokat mesélhetek. Sima út volt, zökkenőmentes, hiszen az Úr vigyáz az ő katonáira.

Utószó helyett... Úgy érzem, hogy ez volt életem egyik legszebb élménye. Csak aki volt már ilyen evangélikus gyülekezetben, ahol nem vagyunk kisebbség, és ahol mindannyian ugyanazt hisszük és valljuk, csak az tud megérteni. Mennyire fél tudsz töltödni, mennyire érzed Isten közelségét, mennyire tele vagy lélekkel. Piliscsábanak, én itt az Otthont értem, különös kisugárzása van. Talán mert itt állandóan történik valami, hiszen mindig van valamilyen konferencia, és mindez Isten nevében. Ilyen munkatársképző tanfolyam még lesz új jelentkezőkkel. Én ajánlom, minden testvéremnek, aki csak teheti, hogy vágjon bele. Mert ha az Úr odavezet, akkor ad elég erőt és időt is, hogy teremjél neki tetsző gyümölcsöket. Úgy legyen.

mára a legnagyobb ilyenszerű alapítvány Magyarországon. Famegmunkálással foglalkoztatják az erre hajlamos fogyatékosokat, jól felszerelt műhelyben, gondos felügyelet alatt. Megrendelésre dolgoznak, székeket, játékokat, kulcstartókat, virágokat fából, nagyon szép kiállítást láthattunk munkáikból. Nagy park öleli körül az épületeket, amit szintén az ott lakók gondolnak. Láttunk virágágyást olyan magasságban kiépítve, hogy tolókokocsiban közlekedők is meg tudják művelni. Úszómedencéjüket terápiás célra használják, gyógytornára tornaterem, mindenhol rend és tisztaság. Szép élmény volt ez a látogatás.

Visszatérve otthonunkba, fogadhattuk Kákay Istvánt, akit a Magyarországi Evangélikus Egyház Zsinata választott meg országos irodaigazgatónak és aki március elsejével kezdte meg ezt a munkát. Piliscsabai látogatása megerősített minket abban a tudatban, hogy ez a tanfolyam fontos mindenkinek.

Következett Szeverényi János előadása a misszióról. Belmisszióról, például cigánymisszió, az utóbbi években 100 cigány-gyülekezet jött létre. Ez szakmai képzést igényel, cigány lelkészekre van szükség. Továbbá: rádiómisszió, keresztény rendőr, keresztény tűzoltó stb. Külmisszió keretén belül a lepramisszió, izraelmisszió (olyan zsidó gyülekezet, amely elismeri Krisztust mint Messiást). Felekezeti misszió, Lutheránus Megújulás. Csak pár téma az elhangzottakból. Vacsora után Szebik Imre röviden kiértékelte a beszélgetéseket. Az esti áhítatot Hafenscher Károly tartotta (II Tim 2, 8). Ez az este volt a fordulópont, az órákat kellett nyári időszámítás szerint átállítani. Ebből nagy kavarodás támadt, hogy előre vagy hátra kell-e az órákat állítani. Megvárjuk-e az éjjeli 3 órát, amikor az újságok irták az átállítást. És mindehhez még ott voltunk mi, aradiak a mi régi és új romániai időnkkel a magyar régi és új mellé. Igaz, hogy korán kellett volna lefeküdnünk, hiszen egy órát veszítettünk, mégis összejött egy igazi viccparti. Először csak két-három ember jött össze a folyósón és elkezdtek vicceket mesélni. Mire innen-onnan mások is kimentek és olyan fergeteges hahotázás volt, hogy bizony éjjel 1-kor, a magyar új idő szerint (ami román régi) ránk kellett szólni.

Harmadik nap, március 30 vasárnap. Reggeli után Szebik Imre tartott előadást az egyház jövőjéről és hogyan tovább. Az utóbbi 18 év politikai környezetéről, az új szektákról, Krisna-hívók, scientológia, a Hit gyülekezetéről, amely már a negyedik a történelmi egyházak után. Hallottunk a börtönökről és hogyan gyűrűzik be a világ gondja az iskolákba. Mi volt az oka a magyar evangélikusok fogyásának, mint kiteleptülés, kivándorlás, a egyes házasságok, reverzális. De az evangélikus egyháznak van jövője. Sok a felnőtt keresztség, az elváltak esketése, ahol a gyermek evangélikus lesz. Az evangélikus egyház a legélethözelibb.

10 órától istentisztelet úrvacsorával és személyes áldással. Nagyon megható volt, Szebik Imre püspök úr mindannyiunkat megáldott, mindenkit más-más igével. Erősen azt éreztem, hogy az Ursten mosolyogva néz Piliscsabára (akkor is).

korházat már nem hagyta el életében soha.

Magam elé idézem a Prófeta c. képet, amelyen egy világtalan valakit támogat egy gyermek. Egy valakit akinek nincs szeme a látásra de lát, érződik hogy lát, hiszen proféta. És egy másik kép, amikor a festőt a képről kilépő modellek tréfálják meg. Egy, teljesen reneszánsz miliót idéz elénk, s ebben a nem létező milióban, ott van a jelen embere aki megtréfálja létrehozóját.

Sokat jártunk a város régi és régebbi részeit, találgattuk, hogyan nézhetett ki Tóth Árpád szülőháza, még a költő életében. És a sok apró részletből összeállt a kép, valamikor ilyen lehetett, amikor a szőke Árpika még a kerítés előtti homokban játszadozott. Színesben is megfestette, fekete fehérben is megrajzolta. A színes kép a debreceni Tóth Árpád gimnázium igazgatói szobájának falán emlékezik régi lakóira, s egy másik képe pesti műértőhöz került.

Művészi tevékenységét, egyesületi alapító tagságát, két éve Kölcsey Díjjal jutalmazták. Öröm volt látni mennyire jól esett a megbecsülés, a felismerés, hogy művészete, munkássága nem hiábavaló.

Nemcsak kitűnő festő és grafikus volt, de nagyon jó fényképész is. Addig-addig gyűjtögetett, amíg egy igazi profi gépre szert nem tett, és a képeket is ő hívta elő, de fényképet sohasem állított ki. Igaz festményeit, rajzait is nagyon ritkán lehetett látni. Talán összesen két alkalommal, utoljára öt évvel ezelőtt, amikor a Kárpátmedencei Irodalmi Társaságok vándorgyűlésén a Minorita Kultúrházban mutattuk be grafikai munkájának egy részét.

Restaurálni is megtanult. Szakszerűen, ügyesen javított a sérült képeket és anyagi viszonzást sem várt, ahogy mondta: "Örvendek ha visszahozhatom egy másik festő gondolatait, és tanulok belőle."

Nyugdíj előtt is sokat rajzolt, festett, de a nyugdíjas idő hozta meg számára a nagy alkotások korát. Pedig évekig ápolta ágyban fekvő súlyos beteg feleségét. Aztán a lányának segített bevásárolni, az unokájának. És megtanult tőlük számítógépen dolgozni, rájött a számítógépes grafika lehetőségeire, de azt csak alapnak használta új típusú rajzain, viszont bebizonyította, hogy a test lehet törekény, a szellem erős és képes újabb alkotásokra.

És alkotott, amíg lehetett, amíg az egészsége engedte. Mára csak emlék maradt, egy nagy művész emléke, akit kevésbé ismertek fel kortársai s akit, és ezt hiszem és vallom, az utókor fog felismerni és valóban becsülni.

Pávai Gyula

Utóirat a "Magamnak örökre" című könyvhöz

Szeretnék néhány epizódot megemlíteni, abból ami nem fért a "keretekbe".

Hadd kezdjem ezeket a sorokat egy kis bevezető vallomással, Amos proféta szavaival: "Nem vagyok én proféta, sem profétának fia. Pásztor vagyok én, vad fűgét szedek!" (Ámos 7,14)

Nem vagyok én író, nincs ékes származásom e világ kaszt - rendszerében. Az Úr hívott el engem, "a pásztorok pásztora, Jézus Krisztus", hogy hirdessem azt amit velem közölt. Tegyek tanúságot Róla, az én s a Ti Szabadító, Megváltó Istenünkről, Jézus Krisztusról, Égi vőlegényem hűségéről, erejéről, szabadításáról. Az ürm helyett, megédesítette vándorlásom pusztájában talált "keserű vizet, keresztyének fájával." (2 Mózes 15,25) megmutatta csodáit, mint Izrael népének a pusztában.

Nagyon nehezen tudtam elhelyezkedni. Amikor már felserdültem, Arad virágzó kultúr város volt, sok híres embert adott a világnak, kereskedelme és ipara is híres volt. Az első Világháború után a nagykereskedők közül sokan tönkrementek, az apró vállalkozások nem tudtak biztos megélhetést biztosítani a sok elszegényedett mesterembernek, sokan kivándoroltak, hazát kerestek. Mennyivel inkább nehéz sorsuk volt az állásukból elbocsátott magyar tisztviselőknek vagy méginkább, a képesítéssel nem rendelkező fiataloknak! Például volt az ismerőseim között egy család, az apa Trianon után ittmaradt szülőhelyén, a közbiztonságiaknál dolgozó csendőrmester volt. Nem tudott románul, leszerelték kártérítés nélkül. Cipőfoltozó mesterséget tanult. Az öt tagú családját nem tudta eltartani, a három kislányát nem tudta taníttatni, üzletekben helyezkedtek el ők is "kifűtőnek", hozzám hasonlóan mint annyi más magyar család gyermeke. Hamarosan tönkrementek, mi is nagyon nehezen éltünk. Utolsó munkahelyemen egy sport üzlet mindenese voltam tizenöt éves koromban. Főnökeim: egy nyugalmazott vasút igazgató és egy teniszbajnok barátnő voltak. Kötelességeimhez tartóztak: az adósok zaklatásán kívül (pénz behajtás), futás, takarítás, az üzlet rendben tartása stb, s délelőtt 10 órakor egy-egy frissen pirított zömlét hozni otthonukból, melyet a háztartónő készített el amikor oda érkeztem. Életbevágó szerencsém volt ez, a háztartást vezető nő egy szomorú de meglelkülletű vidéki asszony volt, özvegyen nevelte a nyolcéves kis árva leányát. Mindannak dacára, hogy nagyon hűségesen szolgálta őket, hajthatatlanok voltak ama kérésével szemben, hogy magához vegye árva gyermekét- azért úgy elégitette ki sajnó szive vágyát és bosszúságát is, hogy nekem tette félre a legjobb falatokat és a legszebb húsokat. Mire megérkeztem megmelegítette a maradékot, s nekem amíg a zömlék megpirultak, el kellett tüntetnem a csak erre váró gyomromban, s már futottam is munkaadóim reggeliével...-Egyébként érdekes témájú beszélgetéseket hallhattam a sport témában lázasan tárgyaló, eredményeket bíráló kiváló szakértelemmel rendelkező sportolók és drukkerjeitől akik számtalanszor ott

gyógyszerkiváltást, szállítást jelent. Mára a Szarvasi Szeretetszolgálat módszertani központtá lett, feladata minden hasonló, evangélikus intézmény felügyelete és összefogása. Tanultunk a gyülekezeti munkatárs feladatairól, hogyan kell magunkkal tisztába lennünk, mennyit és hogyan vállaljunk, meg tudunk-e mindent tenni, rendszerességgel a szolgálatban. Hallottunk arról is, hogy mire és hogyan kell figyeljünk, mi a diakónia helye és feladata. Mindez nagyon fontos és érdekes is. Elhatároztuk, hogy meglátogatjuk Szarvast. Ezt örömmel fogadták.

Az esti áhítatot Bence Imre budai esperes tartotta, (Jel 1, 18). Még csak a névsorolvasás maradt hátra és mehettünk lepihenni. Amit azért nem kell komolyan venni, hiszen páran még megálltunk az udvaron énekelni és nagyon szép kis kórus alakult ki. El is határoztuk, hogy utolsó napon meglepetésként énekelni fogunk a kápolna-templomban.

Második nap, március 29. Reggeli után Ittész István tartott reggeli áhítatot. (II Kir 14, 25) Vendégünk is volt, Arnold testvér bencés barát, az ökumenia jegyében mint megfigyelő. Az áhítat után került sor a záró "vizsgára", azaz személyes beszélgetésekre. Ettől sokan szorongtak, pedig ezek csak beszélgetések voltak. Egy-egy előadóhoz kerültünk, mindenki máshoz. A beszélgetések lényege az volt, hogy megtudják, a hallgatók mit találtak jónak és mit kevésbé jónak. Mi volt a sok és mi volt a kevés. Miből legyen több és miből kevesebb. Szóval ez olyan felmérés volt, de nem a mi tudásunkat mérték fel, hanem az előadások értékét. Ezek a beszélgetések egész délelőtt tartottak, de lehetőség nyílt arra, hogy mi, a várakozók, vagy akik már beszélgettek, megvitassuk a világ dolgait. Közelebb kerültünk egymáshoz, sokunk gondját-baját megtudtuk és rájöttünk, hogy sok kellemes emberrel vagyunk körülvéve.

Ebéd után Dr Korányi András tartott előadást egyháztörténetből. Vallás az Újkorban. Bevonul a politika a vallásháborúkba. Felekezeti alapon szervezett háborúk. Ellentétek a reformáción belül is. Már gyanús az egyház mint intézmény, sok az ellensége (Voltaire). Pietizmus és felvilágosult protestantizmus. Individualizmus. Ez a korszak az 1800-as évekkel zárul. Kommunizmus, nacionalizmus. Vadkapitalizmus. Szabadelvűség. Totális diktatúrák. Megannyi érdekes téma. Például a három irányzat Németországban: a német keresztények (zsidóellenesek), a hitvalló egyház (Jézus tanításai alapján) és a középpárt (ez egyféle megalkuvás). Ezt a három irányzatot ugrasztották össze és 1937-38-ban teljesen megtörik az egyház. Német evangélikus lelkészek a háborúban. A norvég megszállás. Konceptió per a norvég püspök ellen és száműzik teljes izolációba. Koncentrációs táborok mindkét oldalon. Az állam erőszakot követ el a lelkiismereten, ekkor az egyház a lelkiismeret örököjé válik.

Az előadás után meglátogattuk a Silót. Amiről megtudtuk, hogy fogyatékosokkal foglalkozó alapítvány. A régi Fébé diakonissza központ épületeiben kezdték,

Piliscsaba III

2008 március 28-án kezdődött Piliscsabán a gyülekezeti munkatársképző tanfolyam harmadik része. Aradról eredetileg kilencen jelentkezünk, most is ennyien "pattantunk" kisbuszra, név szerint Balizs Csilla, Bárdi-Pajtás János, Bezsnei Blanka, Ciutina Ottilia, Farkas László, Jantó Margit, Németh József, Szakács Margit és Tóthpál Renáta. Irány Piliscsaba. Március 28-án indultunk, kora reggel. Az utat már jól ismertük, összeszokott társaság voltunk, sehol semmi különös. Magyar idő szerint 14 óra fele érkezünk meg a piliscsabai Béthel Missziói Otthonba. Elfoglaltuk már jól ismert szobáinkat, köszöntöttük már jól ismert testvéreinket. Még itt, az elején szeretnék egy hibát kijavítani. Ugyanis egyik beszámolómban azt írtam hogy az Evangélikus Élet részéről jelen volt körünkben T. Pintér Károly főszerkesztő. Azonban nem ő, hanem Kendeh-Kirnkopf Péter képviselte a hetilapot, akitől ezúton kérek elnézést az elírásért. Kis pihenés után 15,30-kor áhítattal kezdünk, amit a helybéli lelkész, Kézdi Péter tartott (Mk 16, 2-8).

Ez a tanfolyam, eddig az első a maga nemében, nagy érdeklődésnek örvendett. Ennek jele az a tény is, hogy eljött körünkbe Fabinyi Tamás, az Északi Egyházkerület püspöke. Előadásából csak néhány mondat ízelítőül: Az eklézsia (görög szó), kihívtak gyülekezetét jelenti. Krisztus is kihívja tanítványait addigi életükből, magához szólítja őket, "jőj és kövess engem", majd elküldi, "menjetekek széles e világba..." Be és ki, mint a lélegzés, az élet. Ilyenek vagyunk mi is, kettős állampolgárok. Ránk nézve is érvényesek az evilági törvények de Isten uralmának is alávetjük magunkat. A szabadságunk az Isten előtti, hit általi szabadságot jelenti. A gyülekezeteknek kétféle missziói modellje lehet. A jeruzsálemi modell amikor, mint Jakab is, csak ülnek és várják az odazarándokoló népeket. A másik modell az antiókiai, mikor, mint Pál apostol is tette, járják a világot és térítenek. Előadása után a püspök úr kérdésekre válaszolt.

Vacsora után egy nagyon érdekes előadásra került sor. Janurikné Csonka Erika, a Magyarországi Evangélikus Egyház Diakóniai Intézetének egyik vezetője, aki Ézs 40, 31-el köszöntött minket, a diakóniai munkáról beszélt nekünk. Idősek klubja, otthoni szakápolás, fogyatékkal élők segítése mint ügyintézés, étkeztetés, és egyebek, szenvedélybetegség segítése, egyénre szabott mentális gondozás stb. Mivel minket régóta foglalkoztat a gondolat, idősek otthona létesítése, ez az előadás nagyon érdekelt. Központja nem messze Aradtól, Szarvason van, az Ótemplomi Szeretettotthonban. Itt 1993-ban 4 szobával indult a gondozás, ma pedig 37 gondozottat látnak el. Érdekesnek ítéltük a tanyagondnoki szolgálatot. 2007 novemberében indult ez a szolgáltatás a külterületeken, tanyákon élők hátrányos helyzetének enyhítésére. Ez többek között egészségügyi ellátást, étkeztetést, házi segítségnyújtást,

tárgyalták meg az eredményeket. Főnököm nagy érdeklődése különösen az AC futbal csapatnak drukkolt, Arad akkori legnagyobb csapatának. Az Újgazdagok mindenben versenyt futottak az Arisztokráciával...

Ennek a munkahelynek is vége szakadt 16-éves koromban. Nem találtam más munkahelyet sehol. Édesanyámnak nem akartam tovább terhére lenni, végül elhatároztam, hogy valamit kezdek magammal. De mit? Az Isteni élettől eltávolodtam (hová lett gyermeki hitem?). Gyülekezetbe nem jártam, végül így hagytam el otthonomat és hazámat, Magyarországra szöktem!

(Szökésem részleteztem a Magamnak örökre című könyvemben.)

Társaláság, otthontalanság sok nyomorúsága között vonzott a temető csendje. Sok időt töltöttem itt nagy elhagyatottságomban még verseket is faragtam, ezek közül hadd írjak le kettőt:

Édesapámhoz
Édes apám, édes apám, ugye te már vársz énéreám?
Ugye látod gyermekedet, mint vágyik kék ég után?
Ugye látod szenvedésem, hogy nekem már nincs senkim sem,
Hú pajtásom a bűnbánat, oh a szívem, már oly fáradt!
Könnyeimnek árja patazik arcomon, hisz velem van mindig az én hú pajtásom.
Oh, hívj már magadhoz, nem bírom sokáig!
Küldd el a vén kaszást, elvisz az odáig.
Temetőbe kivisznek az emberek, s eltemetik az én fáradt testemet.
Hazám hantja hull majd koporsómra, tudom nem lesz senkim aki megsiratna.
Ne is sirassanak engem az emberek, én már boldog leszek, s ott majd megpihenek,
hisz apámhoz megyek.
Azt írjátok gyászos koporsómra: Megpihent egy fáradt szívű árva,
ennek az életnek mostoha leánya.

Miként az őszi szél a sárgult levelet,
Úgy visz az élet vihara tovább,
mint családjától elszakított de boldogan küzdő magyar katonát.
Ma még az élet int, talán hívogat? -holnap talán vér festi pirosra a fehérlő havat?
Egy - egy gyászoló hölgy, egy hitves, egy anya
- Meghalt a férje, vagy meghalt a fia-
De csak titkon zokog, titkon ejt egy könnyet.
A meggyötrött szívét csak ritkán könnyíti meg,
hisz mind egytől-egyig jó magyar honleány szíve,
és segítne ő is vérével a hazán.

E verset is meghalt apámnak címeztem, mint gyermekoromban, árvaságom lehangoltságában apró levélkéimet, melyek végül is a tűzben végezték útjukat...

Végül Budapesten a "Fébé" Diakonissza Intézetben lehorgonyozhattam, itt sok lelki testi áldásban részesültem, megtanultam, hogy minden munka amit elvégzek Istennek való szolgálat. S Ő megfizet nékem és megbecsül. A Fébében is folyt a megkeresztelt Izraeliek (nők) számára a keresztény oktatás az evangélikus vallás tanai szerint. Védettséget azonban nem tudtak biztosítani, közel 100 diákleány lakott ott bentlakásban. Zárt intézet lévén nemigen jutottunk a háborus vagy egyéb rendelkezések híreihez. Amit a vezetőség rádió titkon hallgatott, ami fontos volt közölték velünk is. A front közeledtével igyekeztek mindent beszerezni és mi sem igen járhattunk ki az anyaházba (Hüvösvölgybe). Amikor utoljára voltam ott, akor láttam, 15-16 éves suhancokat reszketve, zsúfolásig megtöltött villamosokon menekültek a közeledő orosz invázió elől.

Egy alkalommal betért hozzánk a József utcába egy fiatal zsidó édesanya gyermekocsitólva. Gyermekágyas, menekült. Lenke testvér nagy titokban minden tiltás ellenére befogadta, azzal a fentartással, hogy nem maradhat csupán 2 hetet. Az egyik vendégszobába helyeztük el. Csak mi ketten tudtunk erről. Boldog voltam, hogy szolgálhattam Isten választott népének, egyik leányát. „Választott nép”. Menyire szerettem az egy testet, Ábrahám ivadékát, Isten választottait! (valamikor gyermekoromban titkon fáj nekem miért is nem tartozom közéjük a kiváltságos nép közé? Természetesen addig amíg megértettem, hogy Krisztusban mi is Fiai vagyunk). Mennyire átéreztem, nehéz bújdosó létüket, valahol az voltam én is. Azután eltelt a két hét. Szó nélkül elment. Hova? Mi lett vele? Nem tudom. Ajándékozott nekem egy verses kötetet az iratterjesztésben vásárolta, címe: Ének földrengéskor, írta Turmezey Erzsébet diakonissza testvér. Dedikálta is: Emléklül Terézketől. Elvesztettem.

Szaporodtak a bombázások, sőt ágyúgolyók, süvítettek az utca kövein is. Elesett lovakat transzírozta a kiéhezett város lakói. Egy szép szolgálattal ajándékozott még meg az Urunk. Egy nyolcvanon felüli házaspár lakott a közelben, pici szoba – konyhás lakásuk tele volt poloskával, nem volt senkijük és semmijük, mi vittünk ételt és poloska irtót (petroleumot). A plafonon függött az éhes poloska invázió, várva az estét, hogy lakmározhassanak szegény öregek véréből (mely igazán kevés lehetett). Néhány hetet gondoztuk őket és akkor egy bombázás alkalmával a légkutat következtében betört ablakokkal az öreg néni arcára esett és ott halva találtunk rá másnap. A bácsi dunyháját kiszakította a légnyomás, és ő a beszippantott portól kapott tüdőgyulladást. Nem lehetett rajta segíteni. Két nap múlva eltemettük sötétítő papírba csomagolva mindkettőt, egy kis szoborpark keményre fagyott földjébe úgy fél méter mélyre.

Éjjelenként fojtonos lövéseket hallottunk, félelmetes volt- azt mondták: „a

A román betegek úgy hívtak "Soare", mert mindig mosolyogtam. A magyar betegek Éva mamának szólítottak, pedig sok olyan volt közöttük, aki a nagyanyám lehetett volna. Néha megkérdezték: - mondja Évike, magának soha nincs gondja, baja, hogy mindig mosolyog?

- Már hogyné volna, de én azt otthon hagyom a küszöbön.

Miután befejeztem a mesém a lányom rámnevetett, de hisz az Úr meghallgatta kérésedet. Igaz ugyan, hogy nem nőtt szárnyad, sőt glóriád sincs, de gyógyítóttál és mindenkinek segítettél.

Meghökkenve néztem rá, nekem ez nem jutott az eszembe...

Regéczy Éva

Ştefan Augustin Doinaş: LXXXVIII Zsoltár

Ahogy harmat hull gyilkos galócára
a mező mérgeit lepárolván,
ahogy féleled hold csábítására-
élhetetlen lelkemben tétován,
Alázattal kérlek, gondolj reám
s árasz el hittel, mennyei jó Atyám!

Bűvös esője alatt lelkendezve
ajkaim, melyek magasztalnak
szomjas kehelyként lombozódnak le
kiköpven pogány magvaikat
Alázattal kérlek, gondolj reám:
s árasz el hittel, mennyei szent Atyám!

Hogy merjem egykor majd feléd emelni
kérelhetetlen porhüvely-lényem,
mint ama növény, amely mindig teli
fekete maggal, mint bűnös énem-
Alázattal kérlek, gondolj reám
s töltsd tele kupám hittel, édes Atyám!

Akkor tudlak majd igazán imádni
hódolva szólni, s Neked hálát adni.

Fordította: Regéczy Szabina Perle

Angyal szerettem volna lenni...

Napsütéses reggel. Mosolyogva keltünk fel a lányommal.. nem is tudom miért elkezdtem mesélni. Már tíz éve nyugdíjas vagyok. A lányom figyelmesen hallgatta mesém.

-Kislány voltam, úgy 12-14 éves. Valahonnan kaptam egy könyvet, mely az angyalokról szólt. Elragadtatással olvastam. Elképzeltem milyen jó érzés angyalnak lenni. Mindig csodákat tenni, gyógyítani, csak jót tenni. Mindenkinek segíteni.

Elhatároztam angyal leszek, na de ez persze nem egyszerű feladat. Gondolkodtam mit is kéne tegyek? Hát persze, imádkozzam! Kitartóan, hisz az Úr meghallja imánkat. Már el is képzeltem, hogy milyen jó lesz. Gyönyörű hófehér szárnyam nő. Glória lesz a fejem felett és csak segítek mindenhol, ahol szükség van rám. Telt múlt az idő, lassan ráébredtem, hogy nem nőnek ki a szárnyaim, bár minden este megtapogattam a hátam...hátha... Lassan belefáradtam a roppant koncentráció imába. Kissé savanyúan, de tudomásul vettem, nem lehetek angyal. Felhagytam a kívánsággal. A régi házban volt egy hosszú folyosó, nyáron magam köré gyűjtöttem a gyermekeket és eljásztottam a tanítónőt.

Nagyon komolyan tettem a munkámat. A gyerekek egy része román volt, de ez nem zavart engem. Őket is magyarul tanítottam. Volt ott minden, olvasás óra, számtan, ének, mesemondás és amit a legjobban szerettek, bábszínház. Két régi virágállvány között egy felakasztott ócska rongy volt a függöny. A táblát egy kiszuperált tükör képezte, amelyben már csak a fa volt. Jól lehetett írni rá. Évzárót is rendeztem, ahol a gyerekek olvastak, írtak, verseket mondtak, na meg énekeltek. A felnőttek meghökkenve vették tudomásul, hogy a román gyermekek folyékonyan megtanultak magyarul és az előadás nem csak színes, de szép is volt.

Időközben a gyümölcsök is értek a fán. Az idős szomszédok engem kértek meg: - gyere Baba, szedd le a ...meggyet, cseresznyét, kajszint stb. Anyám örült neki, hisz nekünk nem volt gyümölcsfánk. Így minden szedésnél megkaptam a magam kiskosarát. Volt mit eltegyen télire.

1962-ben leérettségiztem. Hát leírhatatlan mennyi virágot, csokit, apróságot kaptam. Az egész utca tele volt a kicsengetésen. Még uzsonnát is rendeztek számomra és büszkén mondták, a mi kislányunk nagylány lett. Aztán elvégeztem a röntgenfőiskolát. Akárhol dolgoztam mindenütt tudták, az én szavamnak súlya van. A kollegák valósággal lelki szemétkosárnak tartottak. Mindenki hozzám jött elsírni bánatát vagy éppen tanácsot kérni. Tudták, az nálam jól el van ásva és ha csak egy módja van, én segítek. Néha szembe mentem a kórház igazgatójával, vezetésével, ha meg kellett menteni valakit. 32 évet dolgoztam és az alatt gyógyítottam. A legjobb tudásom szerint mindenkin segítettem.

nyilasok lövöldözték a megmaradt felfedezett zsidókat a Dunába”.

Az Intézet internátusából a kicsiket hazavitték még valahogy falura. A tisztviselő leányok kb. 10-en még ottmaradtak, közben lebombázták egyik szállásunkat az utca másik végében. Bombaszünetben oda mentek tőlünk, mivel tudták, hol volt az élelmiszer raktár. Sok élelmet hoztak át onnan: babot, borsót, lisztet stb. Az ott lakó testvérek hamarabb elmenekültek az anyaházba, bennük nem esett kár, nem halt meg senki.

Sürgősen intézkedni kellett mert veszélyes volt már a lakásban lakni. A pince, mélyen fekvő tágas helyiségekből állott. Egyik részében nagy mennyiségű burgonya volt elraktározva, tetejére matracokat terítettünk takarókkal, eléggé kényelmes kis otthont teremtettünk magunknak. Egy ládából kicsi oltárral amire Bibliákat helyeztünk. Nehezen viseltük a tétlenséget és boldogok voltunk ha valami munkával bíztak meg minket. A Krisztusi elsőszertett fűtött minket... Mi civilek, fát vágunk, mostunk és vizet hordtunk egy közeli másik utca pumpával működő természetes kútjából. Egyes helyeken elzárták a vizet, máshol lebombázták a vízvezetékot, nálunk is. Csak az aggasztott, hogy közben állandóan a pásztázó repülőgépekből géppuskáztak, ha valahol tömeget láttak. Egy alkalommal megkérdeztük Lenke testvért nem öngyilkosságnak számít-e ha minket agyonlőnek? (már nem akartam vállalni ezt a halál nemet) Lenke testvér megnyugtatóan, az a felelős aki küldött, így nyugodtan mentünk akár a halált is vállalva Jézusért.

A többi dolgomat ebből a korszakból leírtam a "Magamnak örökre" című könyvemben, ezért nem akarom magam ismételni. Azt, hogy hogyan kerültem felvételre az Erdélyi Egyházkerület Diakonissza intézetébe, ottani munkásságom, Isteni vezetésem stb. megtalálható a fentemlített könyvemben. (Megrendelhető CE Koinónia Kiadó Kolozsvár, levél és rendelési cím RO 400-344 Cluj, Str. Mărginașă 42, Tel/Fax: 00-40-264-4501 19, E-mail: office@koinonia.ro, www.koinonia.ro)

Ottani munkásságomról részletek: kórház, görög gyermekek közt, zsidók, egyházi diakóniai munkakör, evangélikus egyházból való elbocsátásom, harcaim s egyebek. Most csak epizódokat mesélek még el, melyekben megéltem Isten hűségét, erejét és irányítását.

Zilah- Egy alkalommal családlátogatásom folytán találkoztam egy fiatal három gyermekes elvált, magárahagyott asszonnyal, aki egy utcára nyíló kis, öreg helyiségben lakott. Felismertem benne szülőfalum egyik örökbe fogadó szülő leányát. Nem tartották sokáig, nem tudták befogadni szívük szeretetébe, mert felejtethetlen volt számukra előbbi forrón szeretett fogadott leányuk, aki gimnázium osztályait a kolozsvári református gimnáziumban kezdte. Bentlakása a Horea utcai szeretetházban volt. Melegedés közben a hálóban a kályha kisasajtától a hálóinge meggyűlladt s belehalt égési sebeibe. A Zilahon felismert fiatalasszonyt nem szerették, nem ők nevelték. A 15-16 éves egészséges fiatal leányt csakhamar elküldték, nem tudni

miért... nem volt romlott, de barátságot kötött a falu szegényeivel s ez zavarta a magukat nagyra tartó családot. S most itt találkoztam Zilahon vele, áldott állapotban volt a negyedik gyermekével. Magára maradt s elveszítette gyermekét koraszüléssel. A lelkészek nem vállalták temetését, fájt neki, hogy ilyen mostoha körülmények közt temesse el gyermekét. Én elvállaltam, s lassan indultunk a temetőbe, hóna alatt hozta a kicsi csecsemőjét. Énekeltünk a temetőben egy éneket, imádkoztunk ketten, így vigasztalódott, azt mondva: Neki is kijár ezen a földön bár egy temetés ha senkije nincsen is az anyján kívül, aki eltemesse.

Gyermek klinikán: Néhány említést érdemlő eseményről szeretnék még írni - nem időrendi sorrendben. Hosszú ideig dolgoztam az Ambulancia mellett lévő földszinti elkülönítőben, melyről kivizsgálás után az első és második emeleti kórtermekben továbbították a betegeket kezelés végett. Itt volt a Sárgáságos fertőző osztályon is. Személyzethiánnyal küzdöt mindig a Klinika, így 20-22 beteg is jutott egy váltáson egy személyre. Többnyire éjszaka dolgoztam, mert esti iskolába jártam ekkor. Sok munka volt a férgtelenítéstől elkezdve más és más különböző problémák adódtak. Az sem volt könnyű, hogy itt különböző korú betegeket fogadott az osztály, sokszor túlóráztam egy-egy problémás beteg mellett. Megtehettem, mert nekem nem volt családom. Abban az időben leányanyákat is fogadott a Klinika, szükségük volt anyatejre. Éjszaka a kapuzárás is az én dolgom volt. Egy alkalommal az egyik dajka kiszökött és így a kapu tudtomon kívül nyitva maradt. El voltam foglalva az éjjeli kezelésekkal s a nyitott kapun egy horihorgas cigány ember jött be s én rémülten találtam magam szembe vele a folyosón. Ráripakodtam, hogy azzonnal hagyja el a klinikát! Ő széles mosollyal nyugtatgatott, hogy ne féljek, csak a feleségét szeretné látni, akit ma utáltak be pici gyermekével a klinikára... Azonnal kimegy a kapun kívül ha megígérem, hogy a feleségét kiküldöm. De kért, hogy ne csapjam be, mert falun dolgozik és csak késő este hazaérve tudta meg, hogy hol van a felesége és nagyon aggódott. Megígértem megkeresem a feleségét. Nagyon megszántam, hogy ne álljon kint az utcán a farkasordító hidegben, beengedtem a váróterembe.

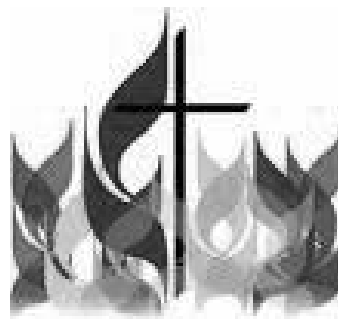
Egy másik este történt, hogy amikor átvettem az éjszakai szolgálatot egy 12-13 év körüli leányt utáltak be a Klinikára, gyomorpanasszal. Felismertem benne egy ismerős család egyik gyermekét. Amikor kész voltam a legsürgősebb teendőimmel, a gyógyszereléssel stb., bemenem a kórterembe, ahol álmatlanul feküdt, nagyon szomorúan. Könnyű volt megközelíteni, mivel felismert ő is. Panaszkodott gyomor-bántalmi miat, de végül gátlásait legyőzve elmondta, hogy amikor a szülők nincsenek otthon a 17 éves bátyja üldözi szexuális kívánsággal és ő már nem bírja ezt a harcot. Félt elmondani a szülőknek és félt, hogy valami megtörténhet... Másnap a laboratóriumi és egyéb vizsgálatok nem tanúsítottak kóros elváltozást, az orvosok tanácstalanok voltak. Végül mivel nem volt mit diagnosztizálni (Nem volt?),

hazaengedték. Én a beszélgetést követő nap felkerestem a szülőket. Orvosolták a bajt. A „Nagyfiúnak” az apja műhelyébe kellett költöznie és csak akkor mehetett haza, ha a szülők is otthon voltak.

Csodálatosan tapasztaltam meg itt is a Szentlélek vezetését sokmindenben, tanított, intett, fedett, vezetett ezen a munkahelyen is az Úr! Áldassék nagy neve!

Egy alkalommal délután dolgoztam a tejkonyhán, a csecsemő osztályon. El kellett készítenem és feladnom éjszakára a cumis flakonokat. A beutalt anyáknak a szakácsnő által készített vacsorát melegíteni és felszolgálni. Úgy 20-an is voltak. A konyhát is rendben kellett hagynom. Igyekeztem munkámat elvégezni, hogy mielőbb hazamehessek, itt ez nem volt órarendhez szorosan kötve. Amikor már éppen kész lettem volna, megjelent egy anya, vacsorát kért. Ráförmedtem rosszkedvűen: Miért nem jön akkor amikor a többiek? Nagyon rosszul esett neki „Már három napja nem ettem, akár most is éhesen maradhatok!”- mondta szomorúan. Nagyon megdöbbenett fátyolosan csengő szomorú hangja, megkérdeztem miért. „9 hónapos kisfiam mellett sírtam aki agyhártyagyulladásban szenved. Sírtam, szenvedtem itt a Klinikán!” Kértem, kérleltem bocsásson meg, hirtelen és igazságtalan elszólásom miatt. Már melegítettem is az ételt, bevezettem az ebédlőbe, mellé ültem amíg evett, munkámat abbahagyva. Őszinte bánattal idéztem Jób könyvéből: „Nyomorult vigasztalók vagytok ti!”, de ismerek valakit aki nem ilyen! Az Úr Jézus. Aki nem csak vigasztal, de meggyógyítani is tud! Akar vele együtt imádkozni? Akarta! Kértük gyermeke gyógyulását. A románok megfigyeltem mennyire hisznek az imádság erejében. Babonásan? Bár tanulnánk meg mi is, egy zsidó ember meglátását a babiloni fogság idején: „Azért sírunk most és itt mert nem sírtunk Jeruzsálemben”. Kérjük el a sírás kegyelmét, a mi és népünk bűnei felett! Ha mi ítélnénk magunkat nem ítéltetnénk el. Amikor ítéltetünk az Úrtól taníttatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhozzunk. Imádkozunk könyörülő Isten! Ámen.

-folytatjuk-

**Kisvárad Magda
(Magda testvér)**